

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones uenerabilis magistri Nicolai de blony
decretoru[m] doctoris. capellani episcopi Bosnomensis.
ualde deseruientes populo. sed et clero utcu[m]q[ue]
docto eos digne legenti. predicanti. aut ...**

Nicolaus <de Plove>

Argentine, 22. XI. 1494 - 1495

D[omi]nica octaua post trinitatis. II. Sermo XCIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31214

impleta est illa prophetia. Ecce in pace amaritudo mea amarissima. Amara p̄us in necem martyrum amarior post in afflictu hereticorum. amarissima nūc in morib⁹ domestico rum. nō fugare nō fugere eos p̄t. Tertia rō est q̄r̄ talia sunt illata a sociis secretorum. unde dicit. Tu vero hō vnamis. Quarta q̄r̄ illata sunt ab eis q̄deberent eū docere. vñ dicit. Dux meus Dar. xv. Ceci sunt et duces cecorum. Quinta q̄r̄ a familiarib⁹ inferuntur. Un addit. Et noe⁹ meus. Sesta q̄r̄ a consiliarib⁹ vñd subdit. Qui simul dulces mecum capiebas cibos. fm qd dicit Joseph de fratrib⁹ suis Ben. viii. Occide vitulos et instrue cōiuuium. quia mecum sunt cōmestur. Septima quia a tubernalib⁹. vnde dicit. In domo dñi ambulauim⁹ cū consensu sc̄tu et rego. et tñ tu psecutus es me. Hec Innoce. Un aut̄ ista. pueniūt nisi ex defecitu caritatis quā in se tales falsi xpianū nō habent. et in alijs eā destruunt vbi possunt propter qd falsi dicunt. q̄a nomē habent xpianū. sed tē eius nō habent. Contraria dicit Aug⁹. in lib. de vita xpiana caplo. q̄. Quid tibi pdest vocari qd non es. et nomē usurpare alienū. Si xpianum te esse delectat. que sunt xpianitatis gere. et merito non men xpianū tibi assume. Sed forsitan nō esse. sed vocari desideras. hoc satis fedū et miserū est. sc̄z velle vocari te quod non sis. Nemo enī ita transit ad christū ut xpianus appelleret et nō sit. Qui igit̄ xpianus dicit christū babere dñm. p̄ficitur. et vere habz si in oībus obsequaz et quiet. Hec ille. Hinc dicit Jobes in canonica. Videte qualē dilectionē dedit nobis p̄ vt filij di noīemur et sumus. Nō tractans Aug⁹. Omel. tercia sup cantica pdicta dicit. Hā qui vocant et nō sunt. qd illis pdest nomineb⁹ res nō est. Et multi vocant medici q̄ curare nō nouerunt. q̄ multi vocant vigiles qui tota nocte dormiunt. Sic multi vocant xpiani. et in rebus nō inueniunt. quia s̄ qd vocatur nō sunt in vita. in morib⁹. in fide. in spe. in caritate. p̄ter qd Aug⁹. ibidē paulo sup. tales appellat mendaces et falsos xpianos dicens. Tu noli esse mendax ut aliud p̄fitearis et aliud agas. Sed q̄reres qd est ver⁹ xpianus. R̄det Aug⁹. in lib. de vita xpiana dicens. Christian⁹ ille est q̄ nō noīe tm̄ sed etiā ope xpianus est. Ille videlicet qui exemplo xp̄i nec inimicos nouit odire. sed

magis aduersantib⁹ sibi bñfaceret. p̄se-
cutorib⁹ suis exorare. Hā quisq̄ est para-
tus alicui nocere vel ledere ille xpianus se
esse mentit. Christian⁹ ille est q̄ p̄t in his
ma voce dicere. Nemini homi nocti. iuste
cū oībus vixi. Nec ille. Nos ergo si volu-
mus esse veri xpiani et nō plequi
caritatē quatin⁹ velut arbores bone bono
rum operū facientes fructū. fructū eternē be-
atiitudinis in celesti gloria consegnur. Ad
quā nos p̄ducat pater et filius. Et s̄. Amen.

Dñica octava post trinitatis. II.
Sermo XCIX.

O Ruis arbor bo-
na fructus bonos facit. Bath.
vii. Sicut dicit Hugo lib. in de-
archa Noe c. iij. Utira p̄ns fidelium n̄ ē aliud
nisi vinea dñi. vinea fidelis vinea iusta quā
iſe bona agricultura plantauit. imo trāplā-
tauit. quia de egypto trāstulit et ceteri gen-
tes et plantauit ea. De q̄ alib⁹ p̄phera lo-
quit. plantabo eos sup humū suam et non
euellā eos amplius. Nec ille. Volens ig-
nitur saluator. suos intruere q̄iter in p̄di-
cta vinea vivere debemus inducū silendi
nē de arbore bona q̄ fructus bonos facit.
onēdē q̄ exēplo arboris naturalis quilibet
fidelis hō in vita p̄nti rāci in estate de-
bet fructificare p̄ bona opera sibi mercatē
eternā. Un dicit Innoce. q̄r̄tus sup p̄mūz
Ps. Q̄ tēpus vniuersitatis ad operandū
et p̄fens vita. Jobis. ix. De opere op-
erari opa eius q̄ milis me donec dices ell. ve-
nit nox in qua nō opari potest. Propter
quod de q̄libet iusto dicit Ps. Q̄ erit tan-
q̄ lignū quod planatū est secus decursus
aquařū. I. gratiaz. quod fructū suū dabit
in tempore suo. sc̄z vite p̄ntis. et in q̄e eternē fi-
naliis retributiōis. Justi enī in signa pa-
tria quā in hac vita p̄ amorē sp̄ requirunt
dona vite postmodū in retributiōe percipiunt. Inquit Hugo vbi supra. Ut igit̄
ad bene operandū animemur onditur in
verbo propōfisitō magne retributiōis co-
pia invita futura. quia fructus bonis et p̄p-
crus bonos facit. In quib⁹ verbis comen-
datur vita iustor⁹ et fidelium exēplo bone

Dominica octaua post trinitatis

arboris. et p opositū dānatur vita repro-
borū t malorū exemplo male arboris. Līr
ca quod tria nob̄ occurruū consideranda.
Primo nāq̄ s̄iderare debem⁹ arbori cō/
parationē generale Lū dicit. Omnis arbor
S̄co debem⁹ s̄iderare bone t male ar/
boris differentē pditionē. Lū dicit. bona.
Tertio s̄iderare debem⁹ fructū earum
t male arboris diversam generationē. Arbor
bona describit p bonitatē fructus q̄ sunt
ficus t r̄ua. Arbor mala describit p plan/
te naturale pagationē exemplo spine t tri/
buli. Fricus bon⁹ describit p dulcedinē
Malus vero p amaritudinē naturale. Et
hoc in fīc respectu tribuli. t in r̄ua respe/
ctu spine.

Dixi primo q̄ pmo debet s̄i
derare arbori cō/
parationē generale Lū dī. Qis arbor. Lō
paratur aut in scriptura sacra homo arbo/
ri Iuxta illud Darii viii. Videbo hoies
q̄s arbores. h̄t enī quādā similitudinem
vñedo. H̄t aut̄ tria in arbo. scz ingre/
sus p plantatio. pgressus p pululario. et
egressus p defectio. Plantat homo cū cō/
cipitur. t q̄ ad hoc cū dolore t ferore. Un
Innocē tertius de vñilare bñane pditionis
Si s̄ideret bō p̄sces q̄s fecit deus ex aq
altra t planetas ex igne. boiem ex terra vñ/
lissima. Job. iij. Lōparatus sum luto t assi/
miliatus sum fauille t cineri. H̄c aut̄
post plantationē nutrit arbor humore ter/
reo. Hic bō post pceptionē sanguine men/
struoso satis horrido. ex cui⁹ cōactu fru/
ges nō gerunt. arescunt arbusta. mori/
tur berbe. canes in rabiē vertunt. Et bō ci/
po vñntur tam nobiles q̄ ignobiles. s̄m
magistrū de naturis rez. Progressus ho/
minis est cōrementū post natuitatez. qd est
miserabile. Hā cū terrenascēa. pdnicit ex
frondes flores fructus t honesta semīa.
Homo. p̄sfer et se lendes. pediculos. lum/
baicos t stercoza. Ex illis prodit vñū ole/
um t balsamū. Ex hoie spūtū vrina t feror
stercoz. Un̄ homo ē arbor euersa. q̄a capil
lūtūt q̄s radices. caput trūcus. pecus ve/
stipes. brachia cū tibij et frondes. digitū
cū articulis et folia. In egressu etiā bō cō/
parat arbori. q̄a sicut arbor adueniētē hic
me dedinat t arescit. S̄chō moriēdo oia
dit t primat omnib⁹. Hoc om̄dit stat⁹ mor/
itas. scz senectus. cui⁹ cor affligit. caput p̄cu.

titur. languet spirit⁹. fetet anhelit⁹. facies
rugaf. statura curua. caligant oculi. vacil/
lant articulū. narex effluvit. capilli defluvit.
tremuit tactus. desperit actus. dētes putre/
scunt. aures surdescut. Unde tunc bō est si
est arbor antiqua q̄ ad nibilū valet nisi ad
ignēti. Et in hac generali cōparatiōe om/
nes hoies cōueniunt. vnde q̄ ad hoc bene i
themate dicit. Omnis arbor. q. d. Omnis
bō tam nobilis q̄ ignobil. diues et paup/
er. parvus t magn⁹ quo ad naturalez ingress/
sum pgressum t regresum ē sicut arbor.

Dixi secundo q̄ debem⁹ s̄iderare bone
t male arboris differentē pditionē in hoc

Lū additur bona.

Est enim arbor triple.

Quedā enī est q̄ affert fructū malū. S̄coa
que affert fructū vanum t nullū. Tertia q̄
affert bontiz. De pma arboze dicit Amos
vi. Conuertisti fructū iusticie in absinthium
Dime vero malū est malū. sed quertere bo/
num in malū est pessimum. Multi sunt qui
bona faciūt. sed illud prava intentiōe cor/
rumunt. Et sic tales sunt siles arbozib⁹
q̄ fructus pulchros in apparentia faciunt.
sed intus amaritudine pleni sūt. Et isti sunt
similes cigno cuius penne sunt exteri⁹ al/
be. caro autē multū nigra t macra t ad di/
gerendū dura. S̄coa arbor est que affert
fructū vanū vel nullū. De qua dī Osee
i. Lū radix eoz exiccatā sit nequaz fru/
cum facient. Vi sunt de quib⁹ dicit Luce
viii. Q̄ alind semen cccidit sup petra. t na/
tum aruit. q̄a nō habeb humorez. t signifi/
cat cor prauo humore grātie carentiū. in
quo quicq̄d ad temp⁹ nascit boni. cito are/
scit. ppter frigiditatē t siccitatē cordis. i. ma/
le t obdurate volūtatis. Tertia arbor est
que affert fructū bonum. De qua hic dicit
q̄ affert fructū bonū. Ubi sciendū q̄ boni
tas arboris attendit ex trib⁹. scz ex frōdib⁹
et florib⁹ t ex fructib⁹. H̄t enī quedā ar/
bores que bñt frondes sine florib⁹. t signi/
ficat illos qui bñt v̄ba sine operib⁹. Dat/
hei. xxi. Ubi tpsa vidēs arborem sic sec⁹
viam venit ad eam. et nō inuenit in ea nisi
folia tñ. Et ait illi. Numq̄ ex te fructus na/
scat amplius. S̄cerit homib⁹ bñtib⁹ pul/
chra verba de deo sine operib⁹. de quib⁹ in
fine hic dicitur. Nō omnis q̄ dicit mihi dñe
tē. sed qui facit tē. Alii sunt arbores bñtes
flores sine fructib⁹. t significat illos qui fa-

S 3

Hermō XCIX

ciant opa de genere bonoꝝ apparentia. sed
nō recta intentioꝝ. **I**Thimo. iij. h̄ntes qđē
specie pietat̄. virtute autē eius abnegates
Job. viii. Lū adhuc sit in flore ut capiatur
māu. sic vie hoīm qđ obliuiscit dū. et spes hi
poctrie pibit. Alie s̄t arbores qđ faciūt fru
ctus inutiles penit? **S**apie. iij. Fructus
eoz acerbi. Et iste sunt arbores ad igneꝝ
aptę. ut dic̄t in euāgeliō. quia nō valēt ho
minib⁹ ad comedendū in recentia. sed de
monib⁹ tñ assata. **E**x quib⁹ colligim⁹ boni
tate arboris que h̄z frondes bonoꝝ & boꝝ
flores bonoꝝ operz. et fructus intentionis
sancte & recte. **E**t aut̄ aia iusti hoīs arbor
bona ad similitudinē bone arboris natu
ralis. **P**rimo viuedo. scđo crescēdo. tertio
fructū ferendo. et quarto finaliter deceden
do. **P**rimo coparaf in viuedo. qđa sicut ar
bor naturalis nō viuit nisi p calorē celestez
& humorē terrestre. **D**ic ania bona non vi
uit vita grē nisi p caritatem celestē. et p hu
militatem terrestre. **E**t sicut illa arbor cre
scit altius qđ profundius radices suas in ter
ram mittit. **S**ic homo qđtū plus humili
atur ex consideratiōe terrestriū defectuum.
tanto plus eleuat ad supiora. Tales arbo
res qđ sicut locis bassis & valloſis crescunt.
sunt multo securiores a vento qđ qđ in mon
tib⁹. qđ viri humiles refugientes dignita
tes & ambitiones mādi & honores p̄tentia
sua simplicitate. ml̄to firmi⁹ i suis p̄ciētqđ
stant qđ illi qđ se ingerunt ad officia dignita
tes & ambitiones mādi. **S**ed atēde qđ tri
pliciter homines radicant in terra. ut dic̄t
Hugo de archa **N**oc. li. iij. ca. iij. Quidaz
enī sic radicant in terra ut oīno in terrā in
figant̄ & terre adherēt. et sunt infideles & gē
tiles. qui nō credentes euāngelio xp̄i. p̄ter
hanc vitam temporalē aliaz non credunt.
Et hi in terra radices figunt & sursum nō
crescent. qđ eo magis principeb⁹ in hiant qđ
bona perpetua securita nō nouerūt. terre
na ambiunt felices esse querūt. qđ post hāc
vitam futuros se nibil existimant. De quo
rum numero sūt ille qui p eliphaz sub san
natur. **J**ob. qđto. Vidi inquit stultum fir
ma radice & maledixi pulchritudini ei⁹ sta
tim. Stultus enim ille est fm̄ **H**ugonem
qui ignorat ad quid factus est. qui que si
bi mala restant. puidere nescit atqđ hec pe
nituta et falsa quidez bona quasi semp̄ sūt

pmansura semp̄ diligat. **D**ic aliquādō ra
dicatus esse videtur dum corporaliter floret
Sed sapiens statim eius pulchritudini
maledicit. quia p̄ hec momentanea bona
ad que sit male recipiens dū agnoscit. De
hoc stulto **H**ās dicit. **D**icit insipiens in cor
de suo. non est deus. **E**t deinde enumera
tis complicib⁹ suis dicit. Non est timor dei
ante oculos eoz. Quo ergo deum timere
possunt qđ denū esse nō credunt. **E**t quo in
fero fm̄ **H**ugonē. **N**on merito gentiles stu
ti sunt. qđ ad eos principiū sapientie gringe
re non ɔringit. **P**rincipiū autē sapientie est
timor dñi. **A**lia arbor qđ radicatur in terra
sed tñ debiliter & mobiliter est homo infir
mus in fide. qui instrutus in fide novit
celestia p̄mia et sup̄picia infernalia. **S**ed
hic non oīno ɔtradicū nec oīno achēcīt.
Considerant quippe gentiles omnia in
mūdo sū agi. ex quib⁹ et deū esse & cūca gu
bernare cognoscunt & ad futurū indicū om
nia p̄seruare & sic incipiūt timere illud dñ
mīnūt̄ deus. & p̄sequens benefacere cōpel
lunt hoc qđ iubet deus. & qđ phibet vita
re p̄ponūt. & qñqđ nō solū ita timore isto es
ercentur ut timēant tales qđ deo minas.
sed & quodā menti affectu appetere incipi
unt qđ p̄mitit. **S**ed tñ cū malos florete
in hoc mūdo p̄spiciunt & multa alia in hac
vita ita p̄fuso ordine volui ut nequaqđ mā
dus p̄ p̄udentiā dei gubernari. sed oīm re
rū euētis fortuitis subiecte castis videat
prīmo relare incipiunt pacēpcōz in hoc
mūdo. ip̄i qđ florete p̄spiciunt Tacit⁹ ei co
gitationib⁹ sibi dicūt. vanū esse timere in
dicūt. nibil esse qđ stulti hoīs de penit in
fernī & de supplicijs maloꝝ sibi p̄sintur.
ex timore non ex veritateb⁹ p̄cessisse. Erde
bis dī **L**u. viii. qđ ad tps credit. & in tēpo
re temptationis recedunt. In quoy p̄no
david dicit. **D**ei autē pene moi sunt p̄
des. pene effusi sunt gressus mei. Et qđvi
cto in infero & in fide xp̄i multus p̄culosis est
pplexitas cogitationū. Hā sicut dicit **H**ugo.
Abi ē assertio dubia. ibi & fides suspe
cta. **E**t hoc in infero sequitur qđ fidelis xp̄i
si vult esse arbor debet firmiter oīa cre
re in scripturis sanctis posita sive sint p̄mis
soria sive cōminatoria. Quo facto talis nō
poterit defacili moueri p̄ temptationis.
Alia est arbor qđ radicat in terra firmiter.
frondes mittit sublimiter. & significat bot

Dominica octaua post trinitatis

minē fidelē qui radices sicut p̄ fidēr̄ dilecti
onē in deo. de q̄b̄ dicit̄ Isa. xxvii. Qd̄ re
luctū fuerit de domo iuda mitteret radicē de
ossum. et faciet fructū sursum. Per reliquias
significant̄ fideles. q̄ radicē mittut̄ deossum
q̄ oēm cogitationē cordis sui in eterna gau
dia desiguit. fructū aut̄ sursum faciūt̄. q̄ in
eterna patria quā in hac vita q̄ amore sem
per desiderauerunt. vite dona postmodūz
in retribuzione p̄cipiunt̄. Tertio ergo infi
deles negāt̄. de q̄ infirmi dubitat̄. hoc fide
les credunt̄ et expectat̄. qd̄ aut̄ infideles di
ligunt̄ et infirmi in fide zelāt̄. Et fideles fugi
unt̄. Hec Hugo. Scđo assimila hō arbo
ri in crescendo. q̄ quis inferior pars ar
boris terre adhucereat. potior tñ et pulchri
or supereminet̄ sūs celū tendens. Sic licet
oporet̄ nos aliquā solitudinē circa ter
rena gerere. tñ potior pars nra sc̄z volun
tas nra. debet tendere versus celū. ut dica
mus cū aplo. nra ouersatio in celis est. Et
iterū. Quae sursum sunt sapientia non q̄ supra
terrā. Tertio assimila hō arbori i fru
ctu gerendo. Sicut enī arbores p̄mo ger
minat̄. scđo florent. tertio portat̄ fructum.
Ita fin̄ L̄. germina ante sunt bone vo
luntates. fructus bone operationes. Quar
to assimila hō arbori i cadēdo. Arbor
que diu crenit̄ et vixit̄ cū ad cadendū p̄ se
nō deficit ad illā partē cadit̄ versus quāz
viuendo plures ramos extendit̄ fin̄ Ro
bertuz Holgot sup̄. iiiij. ca. li. Hapie. Sic
homo moriens ad illā partē cadit̄ ad quāz
plures affectiones et cogitationes viuendo
transmiserit. Si in terrā cadit̄ in infernuz.
Si in celū. illuc deportat̄ Eccl̄. xj. Si ce
ciderit lignū ad austriū aut̄ ad aquilonē in
hunc loco ceciderit ibi erit. Et tantu de
secundo.

Dixi tertio

q̄ considerare debeat̄ fructū dicar ar
borū diversam generationē. Lū dicit̄ fru
ctus bonos facit. Est autē regula philoso
phie generalis q̄ ex uno oppositor̄ daf̄ in
telligi reliquias. Ideo cū metrio est de bonis
fructibus intelligit̄ q̄ etiā sunt alij fructus
mali. Sunt igit̄ duplices fructus. Quidā
bonoz boim. et qdā maloz. Bonoz sunt
duplices. quidā sunt p̄sentis iustificatoris
qdām celestis retributiois. devtrisq̄ dicit̄
Zech. xlvj. Et veraq̄ parte torreis orie
batur lignū pomifex. Torrens est mors. q̄

dimidit istam vitā a futura. Lignū est chri
stus q̄ dat fructū a dextris in futuro. a sinis
stris in p̄nci. hoc est et vtracq̄ parte fluuij.
De fructu p̄ntis vite dī. Gal. v. vbi nume
rank duodecim fructū. Fructus aut̄ sp̄us
est caritas. gaudiū. pat. patientia. benigni
tas. bonitas. longanimitas. māsuertudo. fi
des. modestia. otinēria. castitas. De fructi
bus q̄s h̄ebit ista arbor in patria dī. Isaie
iij. Dicte iusto qm̄ bene. qm̄ fructus adin
ventionis suar comeder. Erad Hebie. vj.
Dñis qdē disciplina in p̄nci videt nō esse
gaudiū sed meroris. postea autē pacatissi
mū fructū exercitatis p̄ ea z reddet iusticie
Sap. iii. Bonoz laboz gloriolus ē fructū.
Et hic fructū erit multiplex. Primus erit
gaudiū de euasione carceris. de q̄ clamat̄
Ps. Educ de carcere aiam mea. Et paul?
In felix ego hō q̄s me liberabit de carcere
mortis bū? Rom. vij. Secundus fructū ē gau
dium de vinculoz ruptione. q̄ sunt sepez
corpis necessitates. sc̄z fames. sitis. frigus.
caloz. lassitudo et infirmitas. et vltio mors.
q̄b̄ vinculis ligauit̄ de hoīci q̄si insanuz
ne in seipm̄ et in aliis sc̄ueret. Sed multi
ista vincula rumpit̄. Pie. iiij. Ascelo cōfre
gisti ingū meū. rupisti vincula mea. Rupi
punt vincula famē et sitim p̄ crapulā et zebri
et ac frigus p̄ vestiū multiplicitatē. calore
p̄ vestiū subtilitatē. labore p̄ ocū quierē in
firmitatē p̄ medicinas. sed morte non p̄ne
oīo rūpe. Sed ecōuerso sc̄i expectat̄ vīsq̄
dīs dirūpet̄ ista vincula. Ps. Dirupisti do
mine vincula mea. Terzus fructū dī exiliū ter
minatōe. i. mūdi egressiōe. Ps. Incola ego
sum in terra. Et dī mūd̄ exiliū. q̄ est p̄ni
ciosus et solitari. Deut. xxxij. Inueni eū
in terra deserta iloco horror. Ecōtrario
patria est loc̄ secūdus et amen et securus.
Isa. xxvij. Sedebit p̄p̄s meū in multitudi
ne pacis et tabernacul fiducie et rege opu
lenta. Quartus fructū ē gaudiū de hostili e
uasione. Ps. Būdīc dīs q̄ nō dedit nos
in captione dentib̄ eoꝝ. Nō solū autē erit
de euasione. sed etiā de hostiis. p̄filtratione
Ps. Letabī iustus cū viderit vindictam.
Quintus fructū de renebray extermiatione
i. Zor. xij. Videlim̄ nūn p̄ speculū et i eni
gnate. tunc autē facie ad faciem. i. Joh. iii.
Lū apparuerit videbum̄ cū sicuti est. Ser
tus fructū est gaudiū de amico et occursiōe
et p̄gratulatiōe. Tunc enī occurret̄ angelis

sancti anīe beate **Dath.** xxxiiij. Mitteret angelos suos et congregabunt electos eius. Itud patet de lazaro **Luce.** xvi. Ecōuer so autē malorū hominū sunt duplices fructus. sc̄z mali in p̄sentī culpa. et pessimi in futura pena. In p̄nī nāc̄ culpa triplicem fructum malū habēt. sc̄z plenum vermis corruptionis. Quismodi sunt fructus lascivie et carnalis delectationis qui ad modicum apparent delectabiles. sed post p̄petratiōnē habēt vermē remorsionis cōscientie. **Isaie** xlvi. Vermis eoz nō morietur. Hic est vermis q̄ corroxit ederam cū sub umbrā Jonas delectabat **Jone.** iiij. vbi dicit **Jeratus** est Jonas lenitudo magna. sed statim edera morū vermis arnit **Roma.** vi. Num fructū habuistis in quibz nūc erubescitis. H̄c fructus est plen⁹ savorib⁹ amaricati⁹. et sunt fruct⁹ avaricie et mundialis possessionis. Unde sicut comedētibus fructus imaturos et crudos cibi sūt insipidi. Hic diuitib⁹ q̄ delectant in diuītū vel honorib⁹ p̄gregādis dispensandis et cōseruandis. cibus spiritualis gr̄e et deuotiois orōnis et contemplatiōis appetit insipidus. **Josue.** v. dicit. q̄ q̄cito filij israel ceperunt veseli fructib⁹ terre statim defecit mana. Veruntamen da necesse est p̄ bona sp̄alia transire ad eterna. fm Grego. Et iō ut isti fruct⁹ sunt dulces apponant ad ignes et assentur. Ad ignem dico caritatis. Nam administrat ex caritate temporalia meritorū est. **Corinth.** xvij. Omnia vestra in caritate fiant. Hoc precipit de agno **Exodi** xij. ut nō comedat ex eo quicq̄s coctū aqua aut crudum sed assūm igni. id est. fervore caritatis. ad honore sc̄z dei et utilitatē p̄t̄mi. Alioquin q̄ amat diuinitas alit. fructus nō capiat ex eis **Eccles.** v. **Hiere.** xij. Confundemini a fructib⁹ vestris p̄ter iram furoris dñi. Tertiū fruct⁹ sunt inurules superbie et tēpōzales ambitiones. Et isti sūt pleni humorib⁹ inflatiui. De q̄b̄ dicitur **Isa.** x. Visitabo sup̄ fructuz magnifici cordis. Licit enim fruct⁹ honoris suauiter sapiat. tamē periculose inflat. In gestis Alemandri narrat q̄ sui milites in india inuenientes fruct⁹ dulces nō poterāt saturari ex eis. et ora pestilentia mortui sunt. Ecce dulcedo fructus affert mortē. Et ideo sapientes comedūt fructus cū sale discretiōnis et modestie. **Job.** vi. Nunq̄d poterit co-

medi insulsum. qd non est cōdūt salē sc̄ sapientie. Alius est fructus malorū in p̄na futura. De quo **Hieremie.** xxi. Utib⁹ sup̄ vos iuxta fructum studioz vestrorū. Tunc enī cum venerit t̄ps ad indicandum dicet illud Daniel. iiiij. Sucidite arborem et disperget fructus ei⁹. Quoniam autē disperget. dicitur hic. q̄ primo excedetur tunc in ignē mitetur. Fructus autē cōtū in speciali describit sapiēs **Sap.** iiiij. dicit. Erunt post hec decidētes sc̄z tanq̄ fructus de arbore maturati. sine honore et p̄umelia inter mortuos in p̄petuum. Quoniam dirumper illos inflatos sincroce et mouebit illos a fundamētis et v̄lq̄ ad supremū de solabunt et erunt gementes. et memoria eorū peribit. Ubi fm Robertū Holgor describit septē penales p̄ditiones damnatorum. quia delicien⁹ confusione. affligētur cum desperatione. repellens sine responsione. destruentur cū autentica ratione. p̄nentur sine consolatione. cōterent sine contradictione. supprimēnt sine recordatione. Hos igit̄ fratres carissimi studeamus esse bone arbores quibz bonos fructus faciētes p̄ gratiā fructum gloriosum celestis retributionis. Sequi mereamur. Quod nobis p̄cedere dignēt pater et si. et si. Amem. **P**rovincia non post trinitatio. I.

Hermō C.

Restitutionem
villicationis tue. iam enī nō poteris villicare **Luce.** xvi. Inter cetera xp̄ianosa a malo retrahentes et dominum cōmonentia seu inducentia matrem cestaria est p̄sideratio vite p̄sentis. que nō est aliud nisi qdā pegrinatio qua tendim⁹ ad futurā gloriā et patriā. Iusta illud apli. te cīuitatē. sed futurā in h̄ram. Necesse est perponere. qz bac p̄duōc intravit h̄c mūdū ut q̄nq̄s exeat. ut dicit **Seneca.** li. de re medījs fortunē. Ipse ḡxpian⁹ vere ē q̄ fm Aug⁹. sup̄ Ps. xxixij. in domo bū⁹ munīdi se pegrinū cognoscit. Et si sicut nobis cōfluant delicie. p̄ntis tū tq̄o ita agēda et lelacia et nūc̄ amaritudo sequit̄. inducēt recedat a mēozia. Ista dicit Grego. omelia xxix. Et merito hā de omnibz in hac geit